

да ношува въ единъ голѣмъ столъ запрѣчканъ. Отъ туй е, вѣроятно, народното прѣданье което са распрьснѣло въ Истокъ за желѣзна клѣпка, въ която Тимуръ былъ запрѣлъ Султана.

Дълбоко-наскърбенный Баязидъ не можя да са угѣши за побѣдяванъето си, и мисльта, че украсява тържественныя вървежъ на побѣдителя, го хвърли въ таквозъ отчаянъе щото той са престава на 9 Мартъ 1403-805 г. Тѣлото му пренесохъ въ Брусса и го заровихъ въ царската джамія. — Той живѣ 44 години, а царува всичко 14 години.

Историцитѣ често правятъ сравненіе съ Баязидова характеръ и на събитіята на царуванъето му. Наистина, за него всичко бѣше красно и благоуспѣшно въ началото, но жалостно и злочесто на свършъка. Прѣкорътъ му *грѣмотевица* е значеніето на живота му. Той блъснѣ въ Европа като грѣмотевица, и угаснѣ както нея въ собственнитѣ си развалины, у Азія.

За завоеванія на Баязида са броітъ: Айдинъ, Саруханъ, Менгеше, Текке, Хамит-Еллери, Конія, Никде, Аксерай, Кайсерія, Сивасъ, Токатъ, Кастамуни, Кюрренъ-нухасъ, Османджикъ, Чаникъ, Самсунъ и околността Пистъ, Малатія, Тиврикъ, Хемахъ и пр.

МЕЖДУЦАРСТВІЕ. (Продължава са 11 години).

СЮЛЕЙМАНЪ И МУСА.

Съдържанъе: *Положеніе на Държавата подиръ боя при Ангора. — Междусобны боеве на Баязидовитѣ сылове. — Смъртъ на Иса, на Сюлеймана и на Муса.*

Послѣ Баязидовата смъртъ чудно безначаліе, страшна неразборія и междусобна война са вгнѣздихъ въ Осман-